

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидѣта; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидѣта. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята надписуватъ-са до Никола Геновича. Външните настоя- тели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц.—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Исторіята на българскіятъ народъ не са е списала още на единъ языкъ понятевъ за сѣкиго отъ единъ способенъ човѣкъ. Тоа е единъ отъ главниги предмети върху когото нашии учени съотечественици трѣбува да обърнатъ вниманіето си. Редътъ на нѣгови- ти царѣ са е събралъ отъ чужди писатели такива каквито сѣ Дюканжъ и Стритеръ, нъ безъ исторически развитіа.

Това състояніе на работити са искради отъ панеленистити и панславонистити. Пър- вити умолжаватъ историческити лѣжи за да направатъ хората да повярватъ чи сми гърци, а вторити не оставатъ никакво сръд- ство за да ни възнатъ въ пазухата на сла- вянскити народи. Отъ тука иди дѣто днесъ ний виждами два вида иден въ България и които кискатъ въ въображеніето на единъ народъ некадѣренъ да проумѣй примкити които му праватъ.

При сичко това не е пузно да разгль- дувами на дълго за да проумѣйми чи пансла- вишкити лѣжи сѣ по-добрь прѣйти отъ келкото грьцкити лѣжи. Това излѣзува отъ триглави причини.

Първата е крадството на Грьцити кои- то сѣ усвоваами и усвоиватъ още една ча- стъ отъ черковити ни;

Втората, сродството което нашиятъ я- зикъ има съсъ различни славянски язици;

Третата, ослаблѣваніето на руската си- ла и дѣятливостта на панславистичкити агенти.

Отъ трисетъ години нисамъ руското правителство проважда рѣдовно агенти за да тържнущватъ българскити рѣкописи, и. понеже грьцкото духовенство не позволява- ше на България да си печатътъ книги, сѣ- ки рѣкописъ занесенъ въ Русія бѣше една загубена книга.

Никой неможи да откажи чи българскі- ятъ народъ слязува отъ турско произхож- дение. Защото като пристигнаха на Дуна- ватъ нашии прадѣди намериха единъ на- родъ, заробенъ отъ Грьцити който ги прѣ- като единъ ослободителенъ народъ. Сѣди- веніето са направи много лесно по между о- слободителното и ослободеното племе. Нъ понеже ослободителити бѣха дѣпъ малко, и- злѣзува отъ това чи тѣ забравиха собствен- иятъ си языкъ, едно турско нарѣчіе, сирѣчь тѣ гуръ за да научатъ языкътъ на ветхи- ти народи които населяваха Балканатъ и Родопъ.

По редътъ си жителити отъ балкантъ и отъ Родопъ живѣха досга врѣме съсъ римскити колонии за да не научатъ добрь языкътъ си. Дали отъ тамъ иди дѣто тол-

косъ латински думи са намиратъ въ языкъ- тъ ни?

Нъ споредъ както савижда въ българ- скіятъ языкъ има повече латински думи отъ колкото грьцки. Ний сми са чудѣли сѣкиго като учѣхми латински, като намѣрихми въ языкъ- тъ си, нъ обезобразени, едно голѣмо число латински думи и твърдѣ малко грьцки думи.

Вліяніето на грьцкити языкъ върху българскіятъ языкъ не е чувствително, а пакъ вліяніето на българскіятъ языкъ вър- ху грьцкити са чувствува по цѣлъ свѣтъ. Защото Грьцити оставили еллинскити обра- зи на глаголтъ и на името и усвоили бъл- гарскити образи. Много отъ нашии Българи казватъ чи това произлѣзува отъ едно голѣ- мо число Българи които сѣ са погрьчили.

Настанѣваніето на българскіятъ народъ отъ-самъ Дунавътъ са много улѣсени отъ побѣдити на Калифити върху византийскити императори. Защото навити и испѣдени въ Азия, византийскити войски не бѣха способ- ни да стоятъ на сръща върху балкантъ и родопъ на българскити войски.

Въ старити врѣмена ний виждами чи сношеніята на Българити и Русити сѣ биле сѣкиго лѣшави. До толкосъ щото Грьцити никаха често Русити на помощъ сръщу Бъл- гарити и чи струпани наедно, тѣ сполучиха веднашъ да съсипатъ цѣло българско цар- ство.

Въ новити зрѣмена Грьцити сѣ кепто ни въдѣхнаха симпатія за Русити; най-на- прѣвъ по причина на вѣра и по-подирѣ по причина на независимостъ. Понеже тѣ чака- ха отъ руската политика народната си не- зависимость, тѣ дадоха и на насъ сѣщити тіа чувства.

Патришкото изложение (1).

И, Като са приготвятъ тѣй каталозити, намѣстникътъ съсъ съизволеніето на смѣсен- ниятъ свѣтъ въ Цариградъ ще призовава пис- менно сѣко отъ означенити въ каталозити раз- лични тѣла и казималити сирѣчь първити епи- тропи на сѣка енорійска черкова, да са събе- ржатъ отѣлѣно повѣренити на сѣко тѣло, за да си избѣратъ и опредѣлятъ по висшегласіе и съ- съ тайно гласоподаване опредѣленити избира- тели за събраніето, което избира патрикътъ; нъ въ тѣа събраніа ще са зематъ подъ правед- но внимание и народностити, за да са не исклю- чаватъ никой отъ по главнити пове, и най паче българската, отъ благословното прѣдставител- ство, както въ Цариградъ тѣй и въ епархити. За епархити ще са издаватъ епископѣ, отпра- вени до митрополитити, до жителити, щото пър-

венцити на сѣкій градъ, паланка и село, които са означени въ рѣченіятъ каталогъ, да са сви- кватъ отъ митрополитътъ и да испрацатъ съ- съ прошеніе по четирма отъ първенствующити митрополи, по двама отъ епископѣти, и по ед- ного отъ казата, въ първенствующиятъ градъ на митрополіята, а кога нѣколко митрополи сѣ съ- единени, да ги испрацатъ въ оная митрополій- сая градъ, който е първъ означенъ въ катало- гътъ, и тамъ въ присѣствіето, нъ безъ гласо- подаваніето и вліяніето на митрополитътъ, или на митрополитити на сѣединенити епархити, да са състави отъ събранити избирателіятъ съ- боръ и, слѣдъ като по напредъ сѣ преглѣждатъ и прѣиматъ, като редовни, тѣхнити увѣрителни за представителството ний писма и кога са на- прави за това редовенъ протоколъ, да са изби- ра по висшегласіе и съсъ тайно гласоподаване по- трѣбнитъ за патрикътъ избирателъ (който ще са земи или отъ мѣстото, или отъ Цари- градъ, или отъ другадъ и трѣбува да е човѣкъ вънъ, почетенъ и отомански подданикъ) и да са испраца тутакси въ патриаршіята, снабденъ съсъ едно писмо, съчинено и подписано или подпечатано отъ членовити на съборътъ и под- твърдено отъ митрополитътъ, или отъ сѣди- ненити митрополи. А понеже, както са каза митрополитътъ, или сѣединенити митрополити не ще да иматъ гласъ, нито вліяніе врѣхъ съ- борътъ, а само единъ простъ надзоръ за благо- чиніето и за точното изпълнение на узаконено- то, ако тѣ са откажатъ по каква да е причина да подвърдятъ рѣченното писмо, членовити на съборътъ можатъ да подновятъ по горѣрече- ниятъ начинъ избраніето предъ вѣстиятъ упра- витель, и тогава подтвърденіето на това пи- сло става отъ нѣго.

3. Когато сичкити горѣреченни избирате- ли са намѣрятъ въ Цариградъ, въ опредѣлен- ното отъ уставити разстояние, или кога на- мѣстникътъ съсъ смѣсеніятъ свѣтъ са нау- чатъ чрезъ писма отъ митрополитътъ и отъ първенцити на нѣкол митрополи, чи жителити, или защото не сѣ са съгласили, или защото не сѣ щели, нѣма да испроводятъ отъ тамъ или да опредѣлятъ отъ тука тѣхенъ избирателъ, тогава съсъ знаніето и мнѣніето на смѣсені- ятъ свѣтъ ще са изпълнява онова щото е о- предѣлено въ IV и другити членови на първа- та глава на канонизмѣтъ за избраніето на па- триархътъ.

Забелѣжаніе. Споменхити въ IV членъ на канонизмѣтъ мирни избиратели отъ външнити епархити ще са 58-тъ представителни на епархити, които са назначени въ подтвър- деніятъ отъ комисіята каталогъ, който е за- писанъ въ дѣяніята на четвъртото и засѣданіе.

Послѣ, комисіята заеана втората точка за съставленіето на свѣтіятъ синодъ. Тука бъл- гарскити членови изразиха горчиви оплакваніа и горѣмо негодование въ името на народътъ си, и казаха, чи грьцкити, които ги тѣ вазоваватъ, владици, като са биле повечето хора съсъ ло- шо поведѣніе, никогда не сѣ са грижили за нѣ-

(1) Глѣдай 17-ти брой на ТУРЦИЯ.

равственното и религиозното образование на стадото си, а само сж глѣдали да събиратъ на ри и да съблчятъ народѣтъ: чи тѣзи владци, като гонили систематически езикѣтъ имъ, не са имали нито даже най добрити помежду члѣ, ниско съчувствие къмъ българскитѣ народѣ, а пакъ въ гръцкитѣ епархii сж подкрѣпвали и насърчавали гръцкото образование и сж са поддѣлвали всички въ мѣстни обителствѣ; чи по сѣдствие на сичко това българскитѣ народѣ, като е изгубилъ сѣко довѣрие, иска да си избира самъ владци, и свѣтлѣтъ синодѣ да са съставлява на половенъ поне отъ Българи и да са прѣначи дѣйствующитѣ уставѣ, защото възможно е споредъ постановленіята му да са не намѣратъ владци отъ България. Протѣвъ укорити, които българскитѣ членови на комисіята изразиха, другитѣ членови противоположна потребити забелѣжвания и дадоха достаточни наяснения за да докажатъ, чи тѣзи мисли на българскитѣ членови излизатъ отъ непоразуміе. Българскитѣ членови обаче, като настояствуваха въ мислитѣ си, искаха да са прѣматъ прѣдложеніята имъ. Тогѣва другитѣ членови, понеже българскитѣ членови съсъ никакъвъ начинъ не прѣмаха точката пандѣвствующитѣ уставѣ за съставленіето на синодѣтъ прѣдставиха слѣдующитѣ проектѣ. Тѣ предложиха, да сж раздѣлятъ сичкитѣ епархii, които сж подъ вселенскитѣ прѣстола, на шестъ отдѣла по слѣдующитѣ начинѣ: 1, на азійскій; 2, на островитскій; 3, на тракійскій; 4, на епирскій и на Тесалійскій; 5, на македонскій и, 6 на българскій и на босненскій. Тѣ предложиха да са знаятъ по двама митрополити отъ сѣкій отъ тѣзи отдѣли споредъ уставитѣ; въ понеже и този проектъ не сж прѣв, изследователно не остава никаква надѣжда за спогождене върху тѣзи точка, за това и двѣти страни са съгласиха да подадатъ по едноособито изложение на Високия Портѣ, както и стана.

ДУНАВСКА ПРОВИНЦИЯ (1).

При това, понеже сѣдѣти на свѣщенитѣ законѣ са опредѣляватъ приврѣменно и, щомъ земѣтъ нѣкое понятие за мѣстотѣ дѣто са намиратъ, са отдалечаватъ отъ него, ае са мѣрка да са дава плата на сѣдѣти и поддѣла на свѣщенитѣ законѣ, (Хакимъ и Ханбѣ), които сж въ реченитѣ области, и ако тѣ не си даватъ оставката или не направятъ нѣщо прогивно на свѣщенитѣ законѣ и на уставитѣ, да са не изваждатъ, и съсъ този начинъ да може да са привлече почетѣта на сичкитѣ къмъ сѣдѣлицата на свѣщенитѣ законѣ (Механимшеріе) и сѣки да намира одравленіето си. А да разгледѣ по свѣщенитѣ законѣ рѣшеніята на дѣлата които сж са проваждатъ въ столицната на това по горно управление и други писма отъ този видѣ, и да прѣдседателствува слѣдователно на испитателнитѣ съвѣтъ на правото (меджлиси темізи хукукъ), който расправя съобразити съсъ уставитѣ дѣла, и на съвѣтътъ за прѣстѣленіята, одобря са да са опредѣли единъ чиновникъ за дѣлата на свѣщенитѣ законѣ съсъ титулъ испитателъ на сѣдѣти на по горното управление (мукеттиши хукками вилаети). Намѣри са такожде за добръ да са опредѣли още главенъ секретаръ за писмовната работа и единъ разгледѣчъ на смѣткитѣ и единъ политически чиновникъ, който да бѣди посредникъ за дѣлата, които са случаватъ помежду консолити и мѣстната властъ. Въ свѣтлѣтъ сѣтъ да са опредѣлятъ членови по трима мюсюлмани и по трима не мюсюлмани, по

единъ писаръ, по единъ азаманикъ на писалището (мумезъ) при главнитѣ секретарѣ и при разгледѣчѣтъ на смѣткитѣ, единъ управителъ на общенароднитѣ сгради и на земледѣліето и миханици. Въ управленіята (наймакамѣдѣти), освѣтъ управителѣтъ да са опредѣли еднѣ писмоуенъ и единъ икономически клмисаръ. Днѣ нанѣтъ и муфтіа и три съвѣти, които да иматъ по шестъ членови, а въ подуправленіята (казити) единъ подуправителъ (мюдоринъ), 1 нанѣтъ, съсъ три свѣти еднѣ за управленіето, другѣ за сѣдѣти, третѣ за прѣстѣленіята, които сж състоатъ отъ четирѣ члена, и на тѣ чиновници да са дадатъ съответственни заплати. По сѣдствие на това, като са опредѣли за горното това управление, главнитѣ ишии управителѣ, Митхатъ-паша, като человекъ мѣдѣръ, ученъ и опитенъ, опредѣлиха са и другитѣ чиновници, споредъ каквото са вече обнародува.

По долу обнародуваимъ уставѣтъ, който са относѣ тука. Дѣствително този начинъ на управленіето ще докара много полза подъ свѣтѣта на Н. Ц. В. Заради това нѣмъ сѣмъ дѣлѣна да въздадемъ на Бога благодареніе за Негово Величество.

УСТАВЪ,

За общето и частното управление на съставенното по горне управление подъ име по горно управление на дунавскитѣ страни, за начинѣтъ на опредѣленіето и избраніето на чиновницитѣ и за длѣжноститѣ имъ.

Окружитѣ които са вънъ отъ едриненското управление, което е кругѣтъ на вторитѣ императорски ставѣ, сж са съединятъ въ една управителна часть, която сж са наове и о горно управление на дунавскитѣ страни.

Чл. 1. Главното управление на тѣа часть са владува въ управителната система, изисчена въ слѣдующитѣ членови, и става постоянно въ единъ градъ.

Чл. 2. Отдѣленіето са раздѣла на шестъ управления (санджаки) наедно съсъ управленіето, ва което са намира сѣдалището на управителството, и градѣтъ дѣто са намира тона сѣдалище сж бѣди главнитѣ градѣ на по горното управление.

Чл. 3. Съво управление (санджакъ) сж дѣли на много подуправленіа, отъ които сѣко едно е единъ мюдорѣжъ, на който сѣдалището сж е ширитѣ градѣтъ.

Чл. 4. Съко подуправленіе или мюдорѣжъ сж дѣли на села, отъ които въ сѣко сж са намира едно общинско начаство, както са показува въ слѣдующитѣ по долу членови. Малки нѣкой отдѣленіа, които ставатъ отъ съединеніето на нѣкой села дѣто немогатъ, поради положеніето си, да са особитѣ подуправленіа, сж присѣдиняватъ до друго подуправленіе и са глѣдатъ особено областно отдѣленіе (нахія).

Чл. 5. Най малко петдесетъ къщи въ паланкитѣ и въ градовитѣ съставляватъ една махѣ, а всѣка махѣ сж глѣда като едно село

ОТДѣлъ I-ий

За главното управление на сѣдалището.

Глава 1.

Гражданско Управление.

Чл. 6. Надзорѣтъ на управителственитѣ, финансовитѣ, полиційскитѣ и политическитѣ дѣла и исполненіето на сѣдѣскитѣ рѣшеніа сж възлага на единъ по горенъ управителъ, който сж опредѣлява отъ Н. И. В. Султанѣтъ. Като надлежи до този управителъ да тури въ дѣйствието сичкитѣ заповѣди на правителството така надлежи до него и извършваніето по втрѣшната властъ на управленіето, ватрѣ въ прѣдписанитѣ прѣдѣли.

Чл. 7. Финансовитѣ и смѣточнитѣ дѣла на това по горне управление сж възложени на единъ чиновникъ отъ финансиата, който носи титулѣтъ на прѣгледѣчъ на смѣткитѣ (муха-себедаж). Като е сѣдѣточіе на сичкитѣ финансови дѣла на управленіето, слѣдъ главнитѣ управителѣ, този чиновникъ сж е направо отговоренъ прѣдъ министертвото на финансиати за сичкитѣ си дѣла по смѣткитѣ.

Чл. 8. Дѣлѣжноститѣ, които сж относѣтъ по финансовитѣ и смѣточнитѣ дѣла до горнитѣ управителѣ и до прѣгледѣчѣтъ на смѣткитѣ, сж са опредѣлятъ въ особитѣ уставѣ. Смѣточнитѣ дѣла на това управление сж са възложатъ на едно особито смѣточно писалище (муха себе калемі), което сж дѣйствиува, споредъ опредѣленіята отъ министертвото на финансиати системѣ, и сж са намира подъ управленіето на реченитѣ прѣгледѣчѣ.

Чл. 9. Сичкитѣ писмовни работи на управленіето сж възложени на чиновникъ, който са опредѣлява отъ правителството и носи титулѣтъ главенъ писарѣ (секретарѣ) и на по горното управление, подъ когото сж са намира едно писалище. Сичкитѣ званични кореспонденциѣ и пазенето на различни писмени нѣща сж ставѣтъ чрезъ това писалище, и подъ нѣго сж стон и печатницата, която сж са основе въ това управленіе.

Чл. 10. За разгледѣваніето на распорѣждѣніята на договоритѣ и за външнитѣ работи сж има единъ чиновникъ, който сж са опредѣлява отъ министертвото на външнитѣ работи. Чрезъ този чиновникъ сж става писменното или неписменното споразумѣніе съсъ консултѣ за сичкитѣ работи, които са случаватъ помежду тѣхъ и властѣта.

Чл. 11. Въ горното това управление сж са намира единъ чиновникъ на общенароднитѣ работи, който сж са опредѣлява отъ правителството, по избраніе отъ министѣрътъ на общенароднитѣ работи. Нѣму сж е порѣчено да разминѣва наедно съсъ турѣнитѣ подъ нѣго неханици за сичкитѣ работѣ, които са относѣтъ до мостови, до здания, и той сж ги испѣлнява.

Чл. 12. Сж има и единъ чиновникъ, който сж са опредѣлява отъ правителството, по избраніе отъ министѣрътъ на търговіята и на земледѣліето, за да разгледува работитѣ, които са отнасятъ до земледѣліето, до улесненіето на търговіята и до оцѣненіето и означеніето на внесенитѣ и изнесенитѣ стоки на вилаетѣтъ.

Чл. 13. Подъ по горнитѣ или главнитѣ управителѣ сж има единъ управителственъ съвѣтъ, който сж състон отъ испитѣчѣтъ на сѣдѣти по свѣщенитѣ законѣ, както сж са показѣ въ 2 глава, отъ прѣгледѣчѣтъ на смѣткитѣ, отъ главнитѣ писарѣ, отъ управителѣтъ на външнитѣ работи и отъ трима членови, избранни отъ страна на мюсюлманитѣ и трима представени отъ мюсюлманитѣ. Прѣдседателството на този управителственъ съвѣтъ принадлежи на главнитѣ управителѣ, който по врѣмето на отсѣжтвѣтіето си сж си назначава намѣстникъ оногова отъ чиновницитѣ когото одобрява.

Чл. 14. Този управителственъ съвѣтъ сж е разминѣва за управителственитѣ, финансовитѣ и за външнитѣ работи, за работитѣ по общенароднитѣ сгради и по земледѣліето, безъ да са намѣсва въ сѣдѣбнитѣ работи. Начинѣтъ по който сж ставѣтъ рѣшеніята въ този съвѣтъ и по който сж дѣйствиува той, сж са опредѣли отъ особитѣ уставѣ.

Чл. 15. Сичкитѣ полиційскитѣ работи на управленіето сж подъ заповѣдитѣ на по горнитѣ

ял или главният управител. Разделението прочее на полицейската сила на управление, подуправление, или пренасянето ѝ по нужда от едно място на друго зависи от заповедта на главният управител. Намира се един главен началник на полицията, като мирай, който ще са вика ала й-о е н. Този чиновник, който е под заповедти на главният (управител, има длъжност да изпълнява разпорежданията, които са относително до полицейската военна част.

Чл. 16. По избраніе отъ Шейх-Юл-Ислямътъ, ще са определява отъ Н. Ц. В. единъ испитателъ на сѣдити по свещеніятъ законъ, който ще да е испитателъ на сичкити въ по горното управление сѣдилища по свещеніятъ законъ, и поправителъ на сичкити рѣшения и други по законни писма, на които подаването въ сѣдалището е потребно.

Чл. 17. Испитанието, което ще прави този испитателъ на сѣдити по свещеніятъ законъ относително до свещенити сѣдилища и до длъжностити имъ, ще са определя съ съ особинъ уставъ, който ще са съчини отъ Шейх-Юл-Ислямътъ.

Свърътъ за испитуването на провинити.

Чл. 18. Въ това управление ще са намира единъ голѣмъ за испитуването и преглѣдуването на провинити (меджлиси, темизни хукукъ) свърътъ който ще има длъжностъ да рѣшава и да разгледѣ работити, които са относително до правопреденіето и които, като са били разгледани въ управлението отъ второстепенни таквизи свърти, са приносятъ до него отъ тѣ послѣднитѣ, споредъ законити, или са подаватъ споредъ законити и правилата на онѣзи до които са касатъ тези работи.

Чл. 19. Испитателниятъ свъртъ на правото ще са намира подъ председателството на испитателътъ на сѣдити по свещеніятъ законъ и ще състои отъ шестъ членови, отъ които тримата сѣ мюсюлмани, а тримата други немюсюлмани и които са избиратъ, споредъ начинъ, показанъ въ V отдѣлъ, и ще са викатъ мумеизни.

Чл. 20. Този свъртъ ще разгледѣ и испитва сичкити по законни работи: 1, работити които, относително са до жителити мюсюлмани, са гледатъ въ сѣдалищата по свещеніятъ законъ, (мехеме) и работити, които, надлежачи до немюсюлманити, са разгледатъ отъ духовнити имъ начальства, 2, освѣтъ сѣдити, които са разгледуватъ въ сѣдалищата за прѣстѣпленіята и 3, освѣтъ онѣзи сѣдиби, които, като чисто търговски, са гледатъ въ търговскити сѣдалища.

Чл. 21. Сѣдити които са рѣшаватъ въ испитателниятъ свъртъ на правото, ще са съобщаватъ съ съ една мазбата, която носи печатътъ на испитателътъ на сѣдити и печатътъ на мумеизнитѣ до главниятъ управител, а той ще изпълнява онѣзи отъ тяхъ, за които му са позволява отъ Високата Държава, а онѣзи, които заминуватъ властѣта му, ще са общана на Високото Правителство.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ВИДИНЪ, 4 НОЕМВРИЯ. — Въпорътъ Киланджали въ когото са намарани Н. П. Митаад-паша, главенъ управителъ на дуватската провинция Фѣриль жѣлзото вчера на Ломъ. — Н. П. излѣзи зачѣс и отиди съ съ кучиѣ на Нишъ, макаръ и да валели джѣбъ и снягъ.

Днесъ пристигна въ градътъ на Ахметъ Ресимъ-паша, напращенъ каймакамъ на Софѣя и който са наименова управителъ на Тулча.

Писатъ отъ Сицовъ чл на 6 — 10 нас-

тоящого ивало много студъ и паднало едно тѣжко голѣмо количество снягъ. Това дошло въ време задържало въ Сицовъ около 1500 Черкези които са проводиха отъ царското правителство. Тѣ вѣлти са туриха въ една къща и модиринатъ Ибраимъ бей имъ проваждаше отъ конакътъ си съ съ сутрина и съ съ вечеръ чорба и други различни храни. Освенъ това сицовскити жители имъ дадохъ облека и йоргани. Четиръ дена подиръ дохожданието имъ въ тоя градъ прѣмето стана ясно. Тѣ преселеници които ще са настанатъ върху мѣстата които са намиратъ върху патѣтъ на Сицовъ и на Тырново, са испроводиха съ съ кола на мѣстото си.

Внъ трябва да си напомнимъ безъ друго чл преди три години почти къщата на нѣкого си Ахмедъ Ага Татаръ преселенецъ отъ Кържѣмъ са били нападана отъ една чета разбойници които, следъ вато утрѣнаха Ахмедъ Ага и жената му, зеха една сума отъ триста желтици. До сега полицията неможа да намѣри пѣтеката на убійцити. Нѣ нейнитѣ растърсвания са възнаградиха съ съ успехъ и тѣ сполучи да затвори предвиденити стругачи на това убійство. Тѣ сѣджиганинтъ Иванъ, влахътъ Лого и шестъ други лица, които сѣ затвориха въ тъмница и които ще са сѣдятъ.

ТУЛЧА, 10 НОЕМВРИЯ. Нашити Българи отъ тука съ отворени. Мудростѣта и благоразуміето съ съ които тѣ постигнѣватъ съ съ много заслужката да ги позова въ стѣпановити на Турция.

Не искаме да обърна вниманието на читателити къмъ турговски работи. Защото тѣ отъ денъ на денъ са развиваатъ въ търговщината. Нашити Българи отъ тука са доста сериозни за да занѣмагъ положението на чужденцити подиръ малко прѣме.

Нъ ще кажа нѣколко думи за народнитѣ борчовища грцката патриаршия. Както са научаваме свирнамето пристигнало до нашитъ управителъ въ което му порѣчаватъ за да са потруди за събираніето на владѣшкити данѣци.

Нъ народътъ нѣма извѣстие още. Той е съ съ свѣтъмъ злѣ расположенъ къмъ грцката патриаршия. Щомъ са извѣсти, той е готовъ да са протестира на царското правителство. Той казува чл отъ петъ години насамъ нѣй като не сѣмъ припознавалъ нѣйната властъ, нѣй не сѣмъ и задължени да плащатъ нищо.

Преди една недѣля единъ отъ нашити Българи приказувалъ съ съ единъ гркътъ относително за тая работа който му казалъ чл нѣе ще платите истеръ истерѣтъ. Защото царското правителство като е дало потребити заповѣди, управителътъ нѣ нѣма освѣтъ да ги турѣ въ дѣйствиѣ. Тѣ заповѣди притурилъ той доказуватъ чл нѣй макаръ и да сте са раздѣлили и да не припознаватъ грцката патриаршия, нъ високата Порта не е никогѣ официално припознала това раздѣленіе.

Отъ това излазува чл управителътъ нѣи можѣ да употреби сичкити възможни сръдства за да нѣи накара да платѣтъ. Нъ общото мнѣніе ако гледате, той не ще можѣ да сполучи.

Народътъ е до толкѣмъ разгнѣвенъ сръцѣу грцката патриаршия по причина на народнитѣ желанія които тѣ отказува въ името на произволството щото не можѣ нѣи прѣдказа до дѣ ще отиди тая наша черковна распри.

МОНАСТИРЪ, 16 НОЕМВРИЯ. — Тѣй както нѣи казувахъ въ една отъ послѣднитѣ ми кореспонденции, Хюснѣ-паша, знаѣи чрезъ твърдѣсъта си да постави рѣдѣтъ въ точкити на провинцията дѣто тѣ са бѣше размърдала и да успокои населѣніята.

Извѣстованиято на хайдутѣжѣтъ, този мѣжители който напращнитѣ управления бѣха

оставели да са угнѣздява въ Румели, танвази е цялѣта която създава съ съ една благоразумностъ достойна за успехъ нашитѣ новѣ управителѣ.

Много разбойници които отъ десетъ години насамъ струвѣха съ съважни накости и са бѣха отгнѣдили въ Дибра, са фанѣха и затвориха въ тъмницити на Монастиръ.

По причина на Дибрантѣ населѣніето отъ нея касѣба която нещѣмѣ никогѣ да са подчини на никакѣо началство и която са опираше на напращнитѣ управителѣ са видѣ насилена да са покори на заповѣдѣта на нашитѣ управителъ Хюснѣ-паша и да испроводи прѣвенцити си на Монастиръ дѣто тѣ подимѣха единъ сенѣтъ споредъ когото тѣ ще бѣдатъ за напращъ отговорни за сичкити злини които ще са струватъ въ тяхното окръжѣе.

Презъ тѣи дни едно убійство стана на Дибра отъ братѣтъ на единъ човѣкъ който са намира въ служба при Халил-бей, отъ Монастиръ, сега въ Цариградъ. Хюснѣ-паша не даде освѣтъ цѣтъ дѣна на Дибранцитѣ за да му вручатъ виновникѣтъ и въ шестъ дѣна вътрѣтъ тѣи послѣднитѣ за запръ въ ханусъ и са разгледува вината му. Ето мисля, работи които хортуватъ доста на високо въ полза на новѣтъ на управителъ.

Съ съ второ ще нѣи дамъ подробностѣи върху новитѣ прѣобразуванія които тоѣ чиновникъ ще намѣри за полѣзни да утѣдѣ въ по главнитѣ управителни амонѣи на сѣлетѣтъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Седмичната не са измѣни въ Европа безъ политически работи. Ще кажѣтъ хората чл презъ зимата сѣ са струпали сичкити заниманія и сичкити разгледѣданія на политическитѣ животѣ.

Първо нѣи трѣбува да са повѣрнимъ върху трактатѣтъ на мирѣтъ сключенъ помежду Австрія, Прусія и Данимаркія.

Никѣо мнѣніе не можѣ да бѣди до толкѣмъ безословно колкото на два француски вѣстника, на журнѣлъ дѣ Деба и на Сіекълъ. Не трѣбува да забравѣмъ обаче чл въпросѣтъ за наследуваніе остава да са рѣшава и чл той неможѣ да са рѣши освѣтъ отъ германската діета. Подиръ ще доди въпросѣтъ за Лауенбургъ който не глѣда никакъ, спорѣдъ думити на трактатѣтъ за мирѣтъ освѣтъ Австрія и Прусія, нъ на когото рѣшеніето интересува и цѣла Германия. Діетата ще ли да употребува на прускитѣ честолюбѣ? Не е възможно освѣтъ съ съ по мощѣта на Австрія; нъ ако тѣа послѣднитѣ са раздѣли отъ политиката на Г-на Бисмарка, тогѣва работити трѣбува съ съ свѣтъмъ да са измѣнатъ. Нъ до тоѣ часъ нищо нема което да е развалило сношеніята помежду кабинетити берлински и виенски и чл деликатіятъ въпросъ за занимаваніето на Холцѣнитъ отъ войскити на конфедерацията нѣе нищо сѣутило двѣти голѣми сили както го мислятъ хората отъ нѣколко дѣна.

Въ сѣки случай нищо не ще са свърши до когѣто насѣлѣваніето на тронѣтъ въ Шлезвигъ-Холстѣинъ не ще са сключи, и тоѣ ще са сключи безъ мѣжнотѣи, ако правилѣти на двѣти герцогщини, оставели на волята си за да избирѣтъ единъ новъ господаръ са почнахъ напѣлно.

Нъ сичкити тѣи расѣжданія минаха тоѣ

тъй, защото италианският въпрос слѣдува да занимава сички духови. Конвенцията отъ 15 Септември е още текстът на много полемки помежду французскити и италианскити въпроси, и тия полемки накарала да са дадатъ ясни изясненія въ депешити на Г-на Друенъ Делюи и генералинтъ Ламармора.

За разискуваніето което станало сега въ италианският парламентъ относително за прѣнасеніето на столицата у Флоренція, ний нѣма да кажемъ още нищо. Когато са свършили чрезъ усвояваніето на конвенцията, тогава ний ще го разгледамъ съсъ по голѣма леснина.

Има обаче една точка която не трѣбува да са остави подъ съвѣка. То е изложеніето на финансовото положеніе отъ министърътъ на финанціити. Въ това изложеніе той доказува чи борьбътъ е огроменъ и чи той е станалъ най-много чрезъ поддържаніето на една войска която не е сѣразмѣрна съсъ изворити на земята. Трѣбува прочее да са прибѣгни до нови залози, понеже единъ заемъ не ще да имъ желателниятъ успѣхъ; нѣ залозити не исцѣляватъ: тѣ праватъ по тѣшко злото.

Европейскити вѣстници доказуватъ въ особни членови ненотрѣбността на сегашнити оръжия въ Европа; чи тѣ намѣсто да ги ползуватъ, ги съсипуватъ още повече. Положеніето на Италия потвърждава това, казува вѣстникъ ле Де Мондъ. Съсъ това не можѣ да са кажи чи и другити сили не сѣ тѣй.

Когато е тѣй зашто да не са прибѣгни на самичкото срдѣство което можѣ да настани мирътъ и добродетеліето? Зашто да не прѣимимъ обезоружаваніето. Съсъ това Италия нѣще губи, нѣ ще спечели.

Законодателнити белгійски камари сѣ събрали миналіятъ вторникъ за предписаніята на конституцията. Понеже царя отсъствувалъ, нѣмало царски застѣнанія, съсъ цѣль за да отбѣгнатъ разискуваніето на адресътъ въ отговоръ на тронското слово и да минатъ тутакси въ разгледаніето на въпросити които са касаятъ до общити интереси. Нѣ, казува една кореспонденція, въ една катко и въ другата камари, надѣватъ са да видатъ расприти занесени на политическото мѣсто и предвиждатъ чи отъ вторникъ сенатътъ ще зафани да разгледатъ проектътъ за законити върху фабрикити и черковити.

Цѣла Италия е занимавана съсъ интриги направени отъ Камарилъ срдѣцу епископътъ Бургосъ на когото са повѣри религиозното възпитаніе на князьтъ Астори.

Въ Гръция отъ писмото насамъ на царятъ до народното събрание и разискуваніето на конституцията отъ това събрание, тишината е съвършенно настанена въ Атина и въ провинціити.

Въ Сѣдиненнати Щати, положеніето става отъ денъ на денъ по тешко. Предсѣдателското набраніе са бази за петнайсетъ дена. Начѣлствата на Щатити отъ Невъ-Йоркъ запрѣтили воинското намисаніе въ избранията. Кангашия управителъ подражалъ тѣхния примѣръ и порѣчалъ, освѣнъ това, што сѣки човѣкъ който са стори вино-

иенъ ще са затвори въ хапсъ. Едно трѣскаво разискуваніе царува въ Сѣдиненнати Щати.

Снолукити на боятъ не сѣ въ полза на сѣвернити войски. На 27 Октомври, генералити Грантъ и Бултеръ предпрѣли едно голѣмо движеніе срдѣцу Ришмондъ. Онитуваніето било злополучно за войскити имъ. Градъ загубилъ 15,000 души убити, ранени или заробени. Бултеръ билъ още по много загубилъ. Подрѣбности нѣмаи още, въ до недѣля надявами са да прѣимимъ.

СЪВѢКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— По миналіятъ понедеѣльникъ, Мюнхъ е-фенди, прѣри прѣводачъ на Високата Порта ходи при Н. П. пѣлномощниятъ и извѣрденіятъ посланикъ на Белгія за да му честити доброто дохажданіе въ името на царското правителство. На другиятъ денъ рѣченіятъ посланикъ направи официалнити си визити на Високата Порта.

— Миналата недѣля една отъ най-блѣскавити вечери бѣши събрала въ салонити на руското посолство отборътъ на обществото на нашето село. — Много министри, високи чиновници и членови отъ дипломатическото тѣло присѣтствуваха на това събрание.

— Сюлейманъ-паша, който са наименова сега скоро нишки каймакамъ трѣгна тѣ дни за мѣстото си.

— Миналіятъ четвъртъкъ вселенскитъ патрикъ има съсъ Н. В. А'Али-паша една разговорка за различни работи на грѣцката община.

— Казуватъ чи преди двѣ три недѣли много хора са запрѣли по Татавля за дѣто отказували да платятъ борьбътъ на грѣцката патриаршія.

— Пишатъ ни отъ нѣкой мѣста чи мѣстнити руски консули прибирали вѣстникътъ ни отъ пощата и не го оставели да са раздава. Ний ги молимъ да не постѣпуватъ веки тѣй, зашто инакъ ще ни принудатъ да земимъ потрѣбнити мѣрки.

— Преди нѣколко врѣме ний извѣстихи чи Н. Ц. В. Султанътъ благоизволи да даде портретътъ си на Н. В. Исманлъ-паша, подкралъ на Египетъ, и на Н. В. Голѣмиятъ Визиръ Фуадъ-паша. Н. Ц. В. даде сѣщата особита отлика и на Н. В. А'Али-паша, министъръ на външнити работи, въ свидѣтелство на високото си задоволствіе и на царското си благоволеніе.

— По царска заповѣдъ: Раифъ-бей, напѣршенъ каймакамъ на Ловичъ са наименова каймакамъ въ Исламъ.

— Споредъ единъ официаленъ документъ мюдинътъ, наибътъ, членовити отъ мезлѣшъ и первенцити отъ Амасра отказали доброволно една сума отъ три хилѣди и сто и петнайсетъ гроша която имъ е била дължна царската хазна за раздаваніе на хлѣбъ на двѣте и четерісетъ души черкези и за пренасаніето на тѣ послѣднити отъ Амасра на Ерегли.

— Фотіадисъ бей отомански посланикъ въ Гръция направилъ миналата недѣля единъ великолѣпенъ обѣдъ на вѣглишкитъ министъръ.

— Пишатъ отъ Каиръ (Египетъ), чи на 26 Октомври ударилъ голѣмъ градъ въ Еснехъ който причинилъ голѣми поврѣди. Единъ градъ дохождалъ 70 драма.

— Споредъ нѣкой писма отъ Букурешъ хайдутлѣкътъ са умложавалъ отъ денъ на денъ въ влашката земя. Тоя хайдутлѣкъ са приближавалъ още и до столицата който дава една голѣма страхотія на жителити. Правителството, макаръ и да има своити доробанцери и каваси не е въ състояніе обаче да удържи общенародната сигурность. Когато носи човѣкъ пари съсъ себѣ си, имѣчно е да ги занесе на кѣщата си.

Дѣлата на хайдутити сѣ по чести въ префектурити на Кахусъ и Мусцелъ. Злодѣйцити сѣ до толкосъ многобройни, што праватъ бой и съсъ доробанцити и кавасити. Въ едно отъ тѣ сраженіе което станало преди нѣколко дена въ орманътъ на Бомашія, двама отъ главнити злодѣйци паднали въ рѣцѣти на доробанцити. Първиятъ полумъртавъ, а вториятъ мъртавъ.

Едно убійство което станало въ околностити на Негрежъ въ лицето на фамиліята сайбійска причинило едно голѣмо впечатленіе. Сайбіята жена му и дѣтето му сѣ много страшно мачкали; жената умрѣла оня денъ; мѣжътъ и дѣтето са намиратъ въ опасность. Хайдутлѣкътъ е отъ давна врѣме една рана въ Влахія; нѣ никогѣ той не е ималъ една такава свирепавщина.

— Казуватъ чи видинскитъ митрополитъ Пансія прѣлѣ заповѣдъ отъ грѣцката патриаршія за да дѣди тука въ Цариградъ.

— Нѣкои лѣжци по вътрешността на областитъ сѣ ползуватъ отъ простотата на селенетъ и имъ даватъ монети отъ половина франкъ, направени отъ позлатено сребро, за жѣлтици отъ 10 франка. Казватъ чи тѣзи лѣжлива монета нашла много съ групове и въ Цариградъ.

— Споредъ писмата отъ Едрине, голѣмити и продължителнит дѣждове, които валѣха въ послѣдне, причинили голѣмо притичане на рѣкитъ, Ардѣ, Туиѣжъ, и Мариѣ. Това наводненіе, което сѣ продължавало 24 часа, не докарало голѣми поврѣди на землѣдѣлицѣтъ, но спрѣло пѣтницата и направило да сѣ покажатъ цѣнитъ за прѣнасеното.

— Сичкитъ Черкези, които досега сѣ са прѣселили, заминуватъ четиретъ стотнаѣ хилѣди.

— Оня петѣкъ прѣстигна въ Цариградъ съсъ въпорѣтъ Беширъ Хереддинъ паша, проведенъ съ особено порѣженіе до В. порта отъ Нег. Височество, тунискитъ бей, Високата Порта даде въ расположеніето му единъ особитъ конакъ, кочии отъ сарайтъ, коне и офицѣри подъ заповѣдѣтъ му.

ИЗВѢСТІЕ

Една учителка Българка, отхранена съсъ добро възпитаніе, снабдена съсъ добри науки, която познава граматика, аритметика, землеописаніе, исторія, рѣждѣліе и пр. и пр. желае да са настани за учителка въ нѣкое дѣвическо училище. Оня отъ нашити съотечественици които иматъ нужда отъ една учителка съсъ потрѣбнит качества, ка са отправи до редакціята на Турція.